

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІЗ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКЛАДАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У статті проведено аналіз інноваційних технологій з проблеми професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури. Професійна підготовка майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури залишається актуальною педагогічною проблемою.

Мета дослідження – проаналізувати, узагальнити інноваційні технології із проблеми професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури.

Методологія. Для отримання найбільш значущих результатів дослідження та їх інтерпретації застосовувались такі методи: теоретичний аналіз і синтез, систематизація, узагальнення інформації викладеної у науковій літературі. Разом із тим, здійснити узагальнення, яке має визначити перспективи вдосконалення авторської технології креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів закладів початкової освіти.

Наукова новизна. Здійсненням науково-теоретичного аналізу педагогічних новаторських розробок зроблено спробу якомога більше збагатити і глибше обґрунтувати необхідність впровадження, розробленої педагогічної технології креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів початкових класів. Адже заклад початкової освіти є складовою загальної системи діяльності школи і має бути логічним початком і продовженням у діяльності всієї середньої школи.

Висновки, що зроблено внаслідок звернення до здобутків педагогів, чий інноваційні педагогічні розробки відомі педагогічній громадськості, як такі, що здійснювали своєрідний вихід освіти на новий, значно більш вищий рівень звичайних досягнень, надихнули на підвищення наукового інтересу до проблеми професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури. Кожен урок фізичної культури повинен в тій чи іншій мірі задовольняти весь спектр потреб дитини, а не тільки будь-якого одного чи ще якогось.

Ключові слова: інноваційні технології, професійна підготовка, заклад початкової освіти, майбутній учитель початкових класів, фізична культура.

Постановка проблеми. Однією із найбільш важливих ознак сучасних інноваційних процесів у сфері навчання і виховання є їх технологізація. За визначенням ЮНЕСКО це «системний процес створення, застосування й визначення сутності змісту і організації всього процесу навчання і засвоєння знань людиною з урахуванням застосування нею різноманітних ресурсів та їх взаємодії» [5]. Доцільність даного процесу визначається тим, що він, як вказує І. Дичківська, ставить своїм завданням оптимізацію освіти, яка полягає у неухильному дотриманні змісту і послідовності етапів впровадження нововведень [5].

Здійснюючи науковий аналіз сутності технологізації В. Безпалько до основних ознак технології відносить стандартизацію, уніфікацію, відтворюваність відповідно до заданих умов впровадження інновації [5].

Оскільки розвиток цивілізації завжди – це прогрес, то з кожним новим витком її розвитку закономірно зростають вимоги до освітніх як соціальних технологій, учасником яких є учень. Серед них найбільш значимим є гуманістична концепція освіти, Закони України «Про освіту» система безперервної освіти та багато інших [6]. Не менш важливими є й інноваційні педагогічні технології, які, на переконання С. Гончаренка, Ю. Мальованого відображають їх у реалізації освітніх гуманістичних ідей у освітньому процесі [3].

Серед інноваційних педагогічних технологій фізичного виховання у закладі початкової освіти (ЗПО) доцільно здійснити науковий аналіз тих технологій мета і завдання яких, відповідають нашим намірам системного впровадження у практичній діяльності учителів фізичного виховання гуманістичної креативно-оздоровчої технології. Саме ці технології мають стати джерелом ідей і найбільшою цінністю для вдосконалення та обґрунтування авторської технології.

Мета дослідження – проаналізувати, узагальнити інноваційні технології із проблеми професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури.

Методи дослідження. Для отримання найбільш значущих результатів дослідження та їх інтерпретації застосовувались такі методи: теоретичний аналіз і синтез, систематизація, узагальнення інформації викладеної у науковій літературі. Разом із тим, здійснити узагальнення, яке має визначити перспективи вдосконалення авторської технології креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів ЗПО. Слід також визначити і наміри вдосконалення Концепції та технології креативно-оздоровчої освіти, вносячи належні корективи до їх змісту та передбачаючи внесення змін до організації науково-педагогічної роботи з майбутніми вчителями фізичного виховання креативно-оздоровчої освіти учнів початкових класів.

Результати дослідження. Майбутнім учителям початкової школи, які здійснюють фізичне виховання треба мати на увазі, що запропонована авторська технологія як інноваційна креативно-оздоровча система початкової освіти відрізняється від існуючих подібних тим, що вона орієнтує учителя, не тільки на створення умов творчої діяльності учнів, а й на розвиток їх креативності. В умовах сучасної освіти недостатньо створити умови активної зайнятості учня, а й умови ефективного розвитку. Бо ж, орієнтація педагога на створення умов творчої діяльності – це не тотожне умовам розвитку креативності. У першому випадку «творчої діяльності» вчитель задовольняється лише активною чи навіть дуже активною діяльністю і піклується щоб вона була візуально помітною і фізично динамічною. А в другому випадку – «крапкового» ефективного розвитку креативності, творча діяльність учнів може бути необов'язково візуально виразною, але є плідною у розвитку креативності. Треба повсякденно домагатися ефективного глибинного переживання і включення у пошук кожного окремого учня, а в окремих випадках і групи учнів, щоб сприяти розумінню сутності проблеми та природньому виявленню системної і вже наявної, хоч якогось рівня, креативності учня чи групи учнів. В цьому і є відмінність між «показово-ефектною» педагогікою нашого недалекого минулого та розвивальною креативно-оздоровчою педагогічною діяльністю.

Здійсненням науково-теоретичного аналізу педагогічних новаторських розробок зробимо спробу якомога більше збагатити і глибше обґрунтувати необхідність впровадження, розробленої педагогічної технології креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів початкових класів. Адже останні є складовою загальної системи діяльності школи і вона, як початкова, має бути логічним початком і продовженням у діяльності всієї середньої школи.

В. Сухомлинський фізичному вихованню у початковій школі надавав велике значення, а тому у свої роздумах він повертався до цього неодноразово. Так наприклад, говорячи про велике значення фізичного виховання він писав: «При виконанні таких вправ, як біг, ходьба на лижах, плавання, ми надаємо велике значення естетичні насолоді. З інших видів спорту у нас стало правилом проводити змагання з першості по красі, витонченості, гармонії руху, а швидкість вважається другорядним елементом. Тут не тільки демонструється, але й створюється краса, фізична досконалість, тобто досягається головна мета фізичного виховання» [7].

Виходячи з цього вислову видатного педагога-гуманіста, очевидне намагання розмежувати завдання фізичної виховання учнів і спорту. Бо ж, перше, за визначенням С. Гончаренка, передбачає «соціально-педагогічний процес, спрямований на зміцнення здоров'я й загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових навичок та умінь» [2]. А спорт в школі «поряд із зміцненням здоров'я та загальним розвитком дітей слугує досягненню ними високих результатів і перемог у спортивних змаганнях» [2].

Порівнюючи мету і завдання фізичної культури на уроці і спорту, очевидна їх, не тільки схожість, а й різне. Останнє має спрямовувати діяльність учителя на створення сприятливого психологічного клімату, унеможливує конкуренцію учнів, як рівноправних учасників навчально-виховного процесу. З цієї причини, навіть естафетні змагання, що викликають в частини учнів початкових класів позитивні емоції не можна вважати універсальним засобом фізичного виховання, адже вони не в рівній мірі кожному створюють комфортний психологічний клімат. Саме тому, вчитель фізичного виховання і особливо закладів початкової освіти, має гнучко і тонко дозувати використанні ним змісту естафет та всіх можливих методів, прийомів, засобів, як таких, що повинні обов'язково сприяти радості і гармонії здорового тіла і здорового духа учнів початкової школи. Бо ж, поразка у естафеті, в силу надзвичайної вразливості нервової системи дітей молодшого шкільного віку, розцінюються як його особисте непоправне лихо.

Подальший аналіз робіт, вказаних вище видатних педагогів, спрощується. Їх великий і визначний внесок у розвиток ідеї інтелектуального, духовного, емоційного розвитку людини відомий науково-

педагогічній спільноті. Але вони у всіх своїх розробках у визначенні умов особистісного розвитку людини не надають важливості необхідності гармонізації всі зазначених факторів у єдності із фізичним.

Ці переконання ставлять у альтернативну позицію, оскільки концепція креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів ЗПО, навпаки ґрунтується на органічному поєднанні умов розумового та фізичного розвитку. Саме таке філософське розуміння сутності дитини, як єдності біологічного, соціального і творчого, що сформульовано у «Філософії» вітчизняних вчених І. Надольного, В. Андрущенка, І. Бойченка, В. Розумного та багатьох інших [8]. Відповідно даного принципу, сформульованого групою відомих в країні філософів, у якості мір посилення наукової обґрунтованості умов фізичного виховання учнів початкової школи, слід виходити із ідеї органічного поєднання умов креативного, фізичного та емоційного розвитку.

Аналізуючи внесок найбільш відомих зарубіжних вчених-гуманістів з проблеми освіти молодших школярів, які можуть бути враховані у трансформації і практичній реалізації завдань фізичного виховання учнів початкових класів на концептуальних засадах креативно-оздоровчої освіти, однією із найперших розглянемо технології розвивального навчання.

Однією з перших спроб практичної реалізації ідеї розвивального навчання, як стверджує І. Дичківська, обґрунтував Л. Занков [5]. Згідно з його концепцією, загальний розвиток тлумачився як розвиток здібностей, що полягав у розвитку спостережливості, абстрактного мислення та практичних дій. Вчений обґрунтував основні принципи розвивального навчання, що мали суттєві відмінності від традиційних і орієнтувалася на досягнення оптимального рівня загального розвитку школярів, що залежить від успішності навчання. Вони мали здійснюватися за принципами: високому рівні складності, швидким темпом, за провідної ролі теоретичних знань, усвідомлення процесу учіння, цілеспрямованості, систематичності.

Виходячи із зазначених принципів, зміст розвивального навчання слугував пізнанню загальної картини світу засобами науки, літератури, мистецтва. Фізичне виховання здійснювалося традиційно з врахуванням вікових анатомо-фізіологічних особливостей, але масово достатньо примітивно.

Розвиток психології 80-90 років ХХ століття в роботах О. Леонтьєва, П. Гальперіна, О. Запорожця створив умови трансформації теорії розвивального навчання Л. Занкова у теорію особистісно-розвивального Д. Ельконіна, В. Давидова

Д. Ельконін відмовився від визнання розвитку дитини, як головної мети і віддавав перевагу вирішенню завдання становлення особистості школяра, як суб'єкта різноманітних видів і форм людської діяльності. Тому вчений вважав, що у середній освіті найбільш важливо не засвоєння знань, а вирішення проблеми самозміни школяра [9]. А. Давидов, обґрунтував способи відбору змісту навчання у початковій школі, який має забезпечувати в учнів теоретичного мислення. А навчальна діяльність відповідно головній меті мала забезпечувати досягнення завдань: активність дитини спрямовується на зміну самого учня; змістом навчання повинні бути загальні способи розв'язання різноманітних завдань; визначення походження понять тощо [4].

Концепція розвивального навчання Ельконіна-Давидова, як така, що спрямована на розвиток творчості як основи особистості в більшій мірі, чим інші, що узгоджується з деякими положеннями авторської Концепції креативно-оздоровчого фізичного виховання. Тому застосування змісту, методів, форм, засобів, прийомів можуть, хоч і не повністю, але співпадати. Оскільки, орієнтація освітнього процесу на забезпечення умов творчості не відповідає умовам розвитку креативності. Бо ж, створюючи умови творчої діяльності вчитель відповідає тільки за те, щоб вона була, але не відповідає наскільки це ефективно. А в умовах освітнього процесу не так складно її здійснити. Достатньо поставити питання про ефективність творчого процесу і визначити, що зроблено і чи воно має властивості оригінального об'єкту. Та й визначити характер творчої діяльності і вияву ним гнучкості, швидкості, асоціативності тощо мислення та ретельності у розробці ідеї, завдання, проекту тощо.

В організації особистого самостійного фізичного виховання ЗПО з перших кроків співпраці вчителя з учнями він має орієнтувати їх на особливий її вид – співтворчість. Вона може бути присвячена самостійній розробці учнями Програми та конкретних Планів позашкільної самостійної оздоровчої діяльності. Зрозуміло, що це об'ємна і хоч складна, але посильна при деякій допомозі батьків робота, вимагає часу, терпіння, креативності учня і батьків, усвідомлення значимості тих чи інших форм діяльності. Це й педагогічний процес, що спрямований на розробку власної системи життєдіяльності учня на засадах свідомого і здорового способу життя безцінний. Адже в творчих співбесідах батька та матері з дитиною, як колегою, поступово і невинно здійснюється «народження» креативної і фізично здорової особистості, яка має неповторно велику соціальну цінність творця суспільного розвитку і життєвого успіху. Така креативна особистість творця, що створює себе, для себе і рідних, близьких і співвітчизників завжди моральна, а тому духовна і душевна.

На початку ХХ століття однією із пропонованих педагогічній спільноті педагогічних новацій виявився «Йена-план-школа» П. Петерсена, який концептуально протиставлявся традиційній школі з її класно-урочною системою, жорстокою регламентацією режиму дня, дисципліною тощо. Автор концепції вважав школу громадою, «в якій окремі особи поєднуються абсолютно вільно заради духовних цілей на засадах усвідомленої потреби» [5]. Школа Петерсена ґрунтувалася на 20 основних принципах серед яких

декілька висвітлюють її творчу зорієнтованість. Перший – кожний має право бути новатором, а другий – школа, як структура постійно перебуває у пошуку і змінюється.

Творча зорієнтованість школи П. Петерсена має спорідненість із концептуальною сутністю деяких положень нашої авторської технології креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів початкової школи. На жаль, П. Петерсен фізичному вихованню у своїй технології не приділяє належної уваги.

С. Френе – відомий французький педагог-новатор, автор «Школи успіху і радості», заснований на ідеї гуманізму і самовідданої любові до особистості дитини, що вирішувала проблеми оригінального розв'язання проблеми організації життя дітей. У якості методів освітньої технології французький педагог-новатор широко застосовував різноманітні експерименти, які суттєво сприяли активізації пізнавальної діяльності учнів та їх виховання. Створена С. Френе модель нової школи поєднувала різні за функціями елементи: шкільну типографію, шкільний кооператив, «вільні тексти», робочу бібліотеку тощо. Всі форми роботи здійснювалися в умовах ділової, але радісної атмосфери, яка панувала і в першій, як навчальній і другій половині навчального дня – виховній. Остання присвячувалася заняттям спортом, різноманітним іграм та роботі у майстернях [5].

Як засвідчує навіть короткий огляд впроваджуваної авторської технології, С. Френе сповідує ідеї гуманістичної педагогіки і практично втілює пошукову роботу учнів, що в повній мірі відповідає ідеї і положенням креативної освіти. Як вже зазначалося вище, вона неминуче сприяє розвитку в учнів властивостей мислення оригінальності, гнучкості, швидкості, асоціативності мислення та й формування здатності до ретельної розробки ідей.

Без сумніву технологія С. Френе викликає велику повагу, як достатньо сучасна, хоча була розроблена ще на початку ХХ століття, оскільки в ній знайшлося почесне місце для пошукової роботи, але фізичному розвитку, на наш погляд, приділяється недостатньо уваги. Бо ж останній має бути не лише як можливий відпочинок, а й системним і обов'язковим, але психологічно прийнятним, учнями. А особливо ця умова має дотримуватися у початковій школі, коли в учнів молодшого шкільного віку ще тільки формуються життєві стереотипи.

Особливої уваги, відповідно до обраної теми дослідження, заслуговують і пошуки та відкриття бельгійського вченого Ж.-О. Декролі. Його ідеї «Нового виховання» відображали потребу суспільства у підготовці всебічно розвинених ініціативних людей, готових до активної діяльності у різних сферах життя. Показово, що автор технології ліквідував дроблення і відокремлення окремих галузей знань, «запропонувавши принцип концентрації освітньої програми навколо центрів інтересів, згідно з яким педагогічна робота повинна концентруватися навколо дитини та її потреб» [5].

Виходячи із зазначеного, Ж.-О. Декролі вважав центральною проблемою – визначення інтересів особистості навчання її задовольняти в процесі спостережень. У зв'язку з цим, особливого значення автор педагогічної технології надавав: спостереженням як визначному елементу; ролі асоціацій в процесі діяльності; вираженню думок дитини [5].

Таким чином, за системою автора вивчення навчального матеріалу здійснюється за участю наочності, накопичення особистого досвіду та формування понять, які закріплюються у пам'яті дитини разом з відповідними навичками та вміннями.

Осмилення технології Ж.-О. Декролі приводить до переконання про ідейну спорідненість Концепції «Школи для життя, через життя» з авторською Концепцією креативно-оздоровчого фізичного виховання учнів початкової школи. Оскільки в кожній з них, автори розглядають творчу діяльність дитини, як засіб поглиблення її пізнавального інтересу, активної творчої діяльності та духовного розвитку.

Фізичне виховання в умовах вітчизняної школи, в першу чергу, полягало у русі. А інше, як наприклад діалог вчителя і учня, або учнів між собою – це допоміжні засоби спілкування, які застосовуються вкрай рідко. У технології креативно-оздоровчої освіти діалогове спілкування є достатньо широко застосований засіб, що сприяє принциповій зміні її якості. Завдяки діалогу вчителя і учнів та й останніх між собою у процесі уроку фізичного виховання, що почалося на уроці за участю вчителя трансформується у позакласне, а то й позашкільне заняття. Саме діалог визначає фізичне виховання, за технологією креативно-оздоровчої освіти, як неперервний освітній процес, що має особливу цінність, як оздоровчого.

Щоб більш детально показати форми діалогового спілкування на уроках креативно-оздоровчого виховання і його значення належить звернутися до теоретичних засад концепції шкільної освіти за педагогічної технології «Школа діалогу культур» В. Біблера, І. Берлянд, С. Курганова [1]. Методологічною основою Школи є положення про те, що мислення особистості, яка формується, повинна вступати в діалогове спілкування з попередніми формами культури. Відповідно даного положення діалог постає як центральна форма організації навчання і як принцип визначення його змісту. Серед них на увагу дитини має заслуговувати як античність і середньовіччя так і Нового часу, а також представники різних поколінь, які взаємодіють у єдиному часовому просторі. На думку авторів технології, вимога діалогового спілкування учнів є обов'язковою умовою їх навчальної діяльності, як це є у щоденному житті людей різних поколінь сьогодення.

Особливо важливо відзначити, що спорідненість наших поглядів і авторів Концепції «Школи діалогу культур» полягає в тому, що діалог в їх технології, як і в нашій є не метою, а дієвим і головним засобом гуманістичної освіти, виховання і навчання та «прилучення дитини до культури, формування певного бачення світу, а й розвиток і збереження особистісної логіки, творчої уяви вихованця і педагога» [1]. А відмінність наших Концепцій в тому, що Концепція креативно-оздоровчої освіти вимагає від учителя, не тільки створення умов творчої діяльності учнів, як це вимагає «Школа діалогу культур», а й використати їх для цілеспрямованого досягнення кінцевої мети навчально-виховного процесу – одночасного розвитку як креативності та і фізичного здоров'я. А вони у поєднанні, як перша так і друга складова, обумовлюють загальний рівень розвитку дитини та її самопочуття і чуттєву задоволеність власною життєдіяльністю. Бо ж, органічне поєднання умов навчально-виховного процесу, як цього вимагає природна сутність дитини (біологічної, соціальної і творчої істоти) сприяє розвитку її інтелекту, емоцій, почуттів та піднесенню рівня духовності учня.

Висновки. Зроблено внаслідок звернення до здобутків педагогів, чії інноваційні педагогічні розробки відомі педагогічній громадськості, як такі, що здійснювали своєрідний вихід освіти на новий, значно більш вищий рівень звичайних досягнень, надихнули на підвищення наукового інтересу до проблеми професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до викладання фізичної культури. Кожен урок фізичної культури має тією чи іншою мірою задовольняти весь спектр потреб дитини.

References

1. Библер В. С. Школа диалога культур. Основы программы. Кемерово. 1992. 96 с.
Bibler, V.S. (1992). Shkola dialoga kultur. Osnovy programmy [School of cultures dialogue. The basics of the program.]. Kemerovo, Russian.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Вид. 2, допов. й виправ. Рівне : Волинські обереги, 2011. 552 с.
Goncharenko, S.U. (2011). Ukrayinskij pedagogichnij enciklopedichnij slovník [Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary]. Rivne, Ukraine : Volinski oberegy.
3. Гончаренко С. У., Мальований Ю. І. Гуманітаризація загальної середньої освіти: проект концепції. К., 1994. 36 с.
Goncharenko, S. U., Malovaniy, Yu. I. (1994). Gumanitarizaciya zagalnoyi serednoyi osviti: proekt koncepciji [Humanities in general secondary education: draft concept]. Kyiv, Ukraine.
4. Давыдов В. В. Проблемы развивающего обучения. М. : Педагогика. 1986. 240 с.
Davydov, V. V. (1986). Problemy razvivayushogo obucheniya [Problems of developing learning]. Moscow, Russia : Pedagogika.
5. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навчальний посібник. К. : Академвидав, 2004. 352 с.
Dychkivska, I. M. (2004). Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: Navchalnyi posibnyk [Innovative pedagogical technologies: Textbook]. Kyiv, Ukraine : Akademvydav.
6. Про загальну середню освіту : Закон України від 13.05.1999 р. № 651-XIV. Дата оновлення: 09.08.2019. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/651-14>.
Pro zagalnu serednyu osvitu : Zakon Ukrayini vid 13.05.1999 r. № 651-XIV. Data onovlennya: 09.08.2019. [On general secondary education: Law of Ukraine of May 13, 1999 No. 651-XIV. Updated: 09/08/2019]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/651-14>.
7. Сухомлинський В. О. Вибрані твори: В 5 т. К., 1977. Т. 1. 559 с.
Suhomlinskij, V. O. (1977). Vibrani tvory: V 5 t. [Selected Works: In 5 vol.]. Kyiv, Ukraine.
8. Надольний І., Андрущенко В., Бойченко І., Розумний В. та ін. Філософія: Навчальний посібник / за ред. І.Ф. Надольного. К. : Вікар, 1997. 584 с.
Nadolnij, I. (Ed.), Andrushenko, V., Bojchenko, I., Rozumnij, V. & etc. (1997). Filosofiya: Navchalnij posibnik [Philosophy: Textbook]. Kyiv, Ukraine : Vikar.
9. Эльконин Д. Б. Избранные психологические труды. М. : Педагогика, 1989. 560 с.
Elkonin, D. B. (1989). Izbrannye psihologicheskie trudy [Selected psychological works]. Moscow, Russia : Pedagogika.

Nosko Yu.

ORCID 0000-0003-1077-8206
Scopus-Author ID 56880366900

Ph.D. in Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of preschool and primary education,
T.H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: ulianosko5@gmail.com

**INNOVATIVE TECHNOLOGIES
ON THE PROBLEM OF FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHER'S
PROFESSIONAL TRAINING
TO TEACH PHYSICAL EDUCATION**

The article analyzes innovative technologies on the problem of future primary school teacher's professional training to teach physical education. Professional training of primary school teachers to teach physical education remains relevant pedagogical problem.

Article's purpose – to analyze, summarize innovative technologies on the problem of primary school teacher's professional training to teach physical education.

Research methods. To obtain the most significant results of the study and their interpretation, the following methods were used: theoretical analysis and synthesis, systematization, generalization of information in the scientific literature. However, to make generalizations, which should determine the prospects of improvement author's creative technology and health physical education students in primary education.

Scientific novelty. The implementation of scientific and theoretical analysis of pedagogical innovation made an attempt to enrich and deepen the necessity for the implementation of the developed pedagogical technology of creative primary school children's physical education. After all, the institution of primary education is an integral part of the overall school system activity and should be a logical beginning and continuation in the activity of the entire secondary school.

The conclusions reached as a result of submitting to the achievements of educators whose innovative pedagogical development pedagogical known to the educational community as having carried out the kind of output of education in the new, much higher level achievements, has inspired the rise of scientific interest in the problem of future primary school teacher's professional training to teach physical education. Every physical culture lesson should in one or another measure satisfy the full child's range of needs, but not only anyone or yet some.

Keywords: innovative technologies, professional training, an institution of primary education, future primary school teacher, physical education.

Стаття надійшла до редакції 01.03.2020

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор, дійсний член (академік) НАПН України М. О. Носко